

РЕШЕНИЕ

№ 679

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1097** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на А. Б. Г. от [населено място] срещу заповед № РД-09-208/14.12.2007г. на кмета на район „С.“, Столична община.

В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в нарушение на изискванията на ЗУТ и Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде прогласена за нищожна оспорената заповед.

Ответникът –КМЕТА НА РАЙОН „С.“, СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни – К. С. Д. и П. И. М. – З. - редовно призовани, оспорват жалбата.

Заинтересованата страна – Е. И. Д. – редовно призована, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа

обстановка:

Със заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. кметът на район „С.“, Столична община, е одобрил изменение на плана за регулация /ИПР/ на м. „О. – М.“, кв. 174, обособяване на нови УПИ V-445 и УПИ VI-444 по зелени линии, щрихи и зачерквания, съгласно приложения проект. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите на чл. 129, ал. 2 и чл. 136, ал. 1 от ЗУТ във връзка с § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, както и § 8, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Като фактическо основание за издаване на заповедта са вписани: Решение № 11 по Протокол № 58/15.09.2003 г., т. 3 на Столичен общински съвет; заповед № РД-09-1865/02.10.2003 г. на кмета на Столична община; протоколи № 20-Г, А, КР/06.07.2007 г., т. 3 и № 30-Г-А-КР/10.12.2007 г., т. 3 на Районен експертен съвет по устройство на територията /РЕСУТ/.

Съгласно писмо № 94-А-79/26.03.2008 г. на директора на Дирекция „Софийски кадастър“ с молба вх. № ДСК94-А-79/11.03.2008 г. А. Г. е поискал отмяна на заповед № РД-09-208/14.12.2007г. на кмета на район „С.“, Столична община. С цитираното писмо А. Г. е уведомен, че искането му за отмяна на заповедта за изменение на план за регулация не може да бъде извършено от Дирекция „Софийски кадастър“, тъй като не е в нейните правомощия.

Като част от административната преписка по делото са приложени и приети като доказателства заповед № РД-09-1865/02.10.2003 г. на кмета на Столична община и Решение № 11 по Протокол № 58/15.09.2003 г. на Столичен общински съвет, ведно с приложение № 1.

С нотариален акт за продажба на недвижим имот № 54, том I, рег. № 00481, дело № 48/2000 г. жалбоподателят се легитимира като собственик на дворно място, находящо се в [населено място],[жк], [улица], с площ от 299 кв. м., съставляващо парцел VI-44, кв. 174. Съгласно приложена по делото скица № 15-731290/12.08.2019 г., издадена от Службата по геодезия, картография и кадастър – С., поземлен имот с идентификатор 68134.510.5067, с площ от 308 кв. м., е собственост на А. Г., както и с номер по предходен план 444, парцел VI, кв. 174.

По делото са приложени и приети като доказателства и комбинирана скица за пълна или частична идентичност на парцел V – 445 и парцел VI – 44, кв. 174 и трасировачен план от 2008 г. за жилищна сграда в кв. 174, УПИ VI-444.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 5 от АПК с оглед на направеното искане за прогласяване нищожността на оспорения административен акт. Съдът намира, че в настоящото производство следва да се произнесе единствено по отношение на наличието на основанията за нищожност на оспорената заповед предвид и на обстоятелството, че жалбата на А. Г. срещу заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на район „С.“, Столична община, е подадена след изтичане на преклузивния срок за оспорване доколкото от приложеното по делото писмо изх. № 94-А-79/26.03.2008 г. на директора на Дирекция „Софийски кадастър“ е видно, че към датата 11.03.2008 г. жалбоподателят е поискал отмяна на процесната заповед от директора на Дирекция „Софийски кадастър”.

Разгледана по същество жалбата с направеното в нея искане за прогласяване нищожността на оспорената заповед е неоснователна по следните съображения:

Понятията нищожност и унищожаемост на административните актове не са законово определени, а са установени от административно-правната теория. Подходът при

разграничаването им е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаване на акта, което се отразява върху съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган до степен да се приравни на липса на волеизявление. Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване на акта, както и не спазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че процесният административен акт е нищожен, както и счита, че не са налице пороци на акта, които да водят до опорочаване на волеизявлението на административния орган под формата на нищожност. За да е законосъобразен един административен акт и да може да породи правни последици на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици.

Процесната заповед е издадена на основание чл. 136, ал. 1 от ЗУТ във връзка с § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ. Съгласно чл. 136, ал. 1 от ЗУТ проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на раздел III от глава седма. В съответствие с приложимата редакция на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ /обн. ДВ, бр. 1/2001 г./ подробният устройствен план по чл. 128, ал. 3 от ЗУТ се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемане на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет. Съгласно приложимата в процесния случай редакция на § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската /районната/ администрация. В изпълнение на цитираната разпоредба, както и въз основа на решение на Столичен общински съвет - т. 3 от Решение № 11 по Протокол № 58/15.09.2003 г. на СОС, кметът на Столична община с т. 5 от заповед № РД-09-1865/02.10.2003 г. е предоставил на кметовете на райони правото си по чл. 136, ал. 1 от ЗУТ за одобряване на изменение на подробни устройствени планове, както и изменения на подробни градоустройствени планове, съгласно § 6, ал. 1 от ПЗР на ЗУТ, в обхват до 3 квартала на основанията, посочени в чл. 134, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ. При така установеното по делото настоящата съдебна инстанция намира, че в процесния случай обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – кмета на район „С.“, Столична община, в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № РД-09-1865/02.10.2003

г. на кмета на Столична община, както и на основание приложимите редакции на чл. 136, ал. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 129, ал. 2 от ЗУТ и § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ.

Обжалваната заповед е издадена и в предписаната от закона форма – мотивирана, писмена заповед, при спазване на разпоредбите на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ /редакцията ДВ, бр. 1/2001 г./ във връзка с чл. 136, ал. 1 от ЗУТ. Липсва нарушение относно формата на административния акт, което да е особено съществено и да опорочи волеизявлението на административния орган и да го направи нищожно. При постановяването на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила, които да мотивират прогласяване на неговата нищожност. Съгласно цитираните в оспорената заповед протоколи № 20-Г, А, КР/06.07.2007 г. /т. 3/ и № 30-Г-А-КР/10.12.2007 г. /т. 3/ на РЕСУТ /т. 3/, в съответствие с изискването на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ /в приложимата редакция към датата на постановяване на оспорения акт/ процесната заповед е издадена, след като проекта за ИПР е бил разгледан и приет от общинския експертен съвет при район „С.“.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба, с която се иска прогласяване нищожност на процесната заповед, е недоказана и неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. Г. от [населено място] срещу заповед № РД-09-208/14.12.2007г. на кмета на район „С.“, Столична община, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: